

מ"ת 2687/04/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד שלבי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 2687-04-14 מדינת ישראל נ' שלבי(עציר)
תיק חיצוני: 462/2014-11

בפני	כב' השופט שלמה בנג'ו
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוחמד שלבי (עציר)

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב ופסילתו מנהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום לפיו:

בתאריך 10.4.2014 סמוך לשעה 08:00, נהג המשיב ברכב פרטי מסוג פיאת מס' רישוי 5292605, ברח' בעלי המלאכה בחיפה וזאת חרף העובדה שבתאריך 29.10.2013 נפסל מנהיגה בנוכחותו עפ"י צו שנתן עליו ביהמ"ש השלום לתעבורה בחיפה בתיק פ"ל 3346-02-12. המשיב נהג ברכב, כאמור, בעוד הפסילה בתוקף, ללא כיסוי ביטוחי, ללא רישיון נהיגה תקף שפקע בשנת 2007. כן נהג המשיב ברכב ללא רישיון רכב תקף, כאשר תוקף רישיון הרכב פקע ביום 29.7.2007.

ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר. אולם, לגישתו, באשר לראיות מדובר במי שנהג ברכב במוסך או ליד המוסך, לצורכי תיקונים. באשר לעילת המעצר, מדובר בעילת מעצר בעצימות נמוכה, נוכח עברו של המשיב והעדר נסיבות חמורות ביחס לביצוע העבירה. הסניגור עתר לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו של המשיב, בפיקוח אביו ואחיו של המשיב.

המבקשת מתנגדת לשחרור ועומדת על מעצרו של המשיב תוך שהיא מדגישה את התנהגותו פורצת הגבולות והתבטאויותיו בדיונים האחרונים בפני מותב זה, המעידה לשיטתה על מי שאין לא מורא מהחוק. כן ציינה המבקשת, כי המפקחים לא ראויים להוות חלופות מעצר.

הגם שישנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה אבקש לעמוד בקצרה עליהן נוכח הערותיו של הסניגור.

מחומר הראיות עולה באופן ברור כי ניידת משטרה כחול לבן, נסעה ברחוב בעלי המלאכה כאשר הבחינה ברכבו של המשיב נוסע לפניו, מבצע פניה במעגל התנועה, ועוצר בצד הדרך, לאחר שכנראה הבחין בשוטרים. עוד יצוין, כי מדובר ברכבו בבעלות המשיב. המשיב נחקר במשטרה, הודה שנהג ברכב, אם כי טען כי נסע ברכב מרחק קצר סמוך למוסק. ברם, נוכח דוחות הפעולה של השוטרים - עדי הראיה, והודאת המשיב כי נהג ברכב בסמוך למוסק, ויתר החומר שבתיק, קיימת תשתית ראייתית איתנה לאמור בכתב האישום.

באשר לעילת מעצר, מדובר במשיב יליד 1981. לחובתו 6 הרשעות פליליות בעבירות סמים אלימות ורכוש. באשר לעברו התעבורתי, מדובר במשיב אשר הוציא רשיון נהיגה בשנת 2005, אשר לחובתו 5 הרשעות קודמות, כשהחמורה מבינה, היא עבירה של נהיגה בניגוד לצו פסילה שנתן עליו בית משפט, עליה נשפט בבית משפט זה (כב' השופט ג. קרזבום) ביום 29/10/13. בית המשפט גזר עליו בין היתר 7 חודשי פסילה בפועל ו- 4 חודשי מאסר על תנאי לבל ינהג שוב בזמן פסילה. והנה חרף צו מאסר המרחף מעל לראשו בגין עבירה זו, שב המשיב, ונהג ברכב המצוי ברשותו, ואפנה בהקשר זה גם לכתובת מגוריו של המשיב והכתובת בה נתפס לכאורה נוהג ברכב. בנסיבות אלה, קיימת עילת מעצר מובהקת נוכח הסיכון הרב לבטחון הציבור ובטחונו של כל משתמש בדרך מפני נהיגתו והתנהגותו של המשיב, אשר מוכיח פעם נוספת, כי הוראות החוק וצווי בית המשפט הם לצנינים בעיניו. עוד אציין בהקשר זה, כי ביהמ"ש רשאי לקחת בחשבון במסגרת שיקוליו את התנהגותו של המשיב בהליכים המשפטיים, הן בחקירה והן בבית המשפט. בהקשר זה, והגם שהדברים לא נרשמו עלי פרוטוקול בדיון הקודם הואיל ונאמרו בסופו, הרי שהמשיב התנהג באופן בוטה ופורץ גבולות, תוך השמעת הערות קשות בפני בית המשפט כמו: "אני אנהג ברכב ואני שם...על המשטרה", "אני אמכור סמים", ועוד כהנא וכהנא ביטויים קשים. בצדק הפנה התובע לדברים אלה וביקש שבית המשפט יקח אותם בחשבון. יוער, כי בית המשפט ביקש לרסן את המשיב והסביר לו כיצד הוא אמור להתנהג בבית המשפט גם בדיון הקודם וגם בדיון היום. אך היום חזר המשיב לסורו, היסה המשיב את הדוברים, לרבות את דברי אביו, ומיזמתו פתח בדברים ושב וכינה את המשטרה "זבל" למשמע הטענות נגדו, ולא שעה להפצרות ביהמ"ש אשר בקושי רב הצליח להרגיעו בסיוע אביו.

עם זאת, גם כאשר קיימת עילת מעצר, מצוות המחוקק היא כי יש לבחון חלופת מעצר על מנת לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בערובה ובתנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה (סעיף 21 (ב) (1) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996.

החלופות שהציע הסניגור העידו בבית המשפט. אביו של המשיב אדם נכה עקב מחלת הפוליו, מרותק לכיסא גלגלים. הוא העיד ביושר וסיפר כי בנו לא תמיד מקשיב לו ומדבריו עולה לכאורה כי אביו לא משמש עבורו דמות סמכותית מציבת גבולות, ואחזור ואפנה גם להתנהגות המשיב באולם חרף מאמצי האב להרגיעו. לא התרשמתי, כי האב בשל מוגבלותו, יוכל לפקח על המשיב באופן יעיל ואפקטיבי ולהוות עבורו דמות סמכותית שביכולתה להציב עבורו גבולות.

באשר לאחיו, זה דאג להרחיק את המשיב מכל מעורבות, התחמק בשאלות בית המשפט ממתן תשובה ישירה לשימוש ברכב, וליכולתו לפקח ביעילות על אחיו. לא התרשמתי מכנותו. הרושם שהתקבל מבחור צעיר, נעדר כוחות ויכולות של ממש לפקח על אחיו ולהוות עבורו גורם מוסמך מציב גבולות.

הפרת צווי בית המשפט פעם אחר פעם, התנהגותו של המשיב, עברו התעבורתי והפלילי, כל אלה מעידים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו ועל הקושי להשיג את תכלית המעצר בחלופה אחרת שפגיעתה בחירות המשיב פחותה. בית המשפט חייב להשתכנע כי ניתן לתת אמון במשיב. ברם, בנסיבות נראה כי קיים קושי ליתן בו אמון שעה שהוא מוכיח בהתנהגותו ומעשיו כי אין עליו מורא מהחוק ואוכפיו.

יחד עם זאת, אינני סבור כי יש לסתום את הגולל על אפשרות השחרור של המשיב. ראוי ששירות המבחן ידרש לענין, יבצע חקירה מקיפה יותר, בכלים המקצועיים העומדים לרשותו, יבחן את שאלת מסוכנותו ויפרוש בפני בית המשפט הערכת מסוכנות מקצועית ותמונה ברורה ומדוייקת יותר של הדברים לרבות ניתוח מסוגלותן של החלופות המוצעות.

נדחה למתן תסקיר מעצר שיכין שירות המבחן ליום 13.5.2014 שעה 10:00.

אני פוסל את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

אני מאריך את מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

החלטה זו תשמש כאסמכתא למעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ד, 13 אפריל 2014, במעמד הצדדים.